

Tato disertace se zabývá politickými a poetickými aspekty výročních oslav svátku bohyně Durgy v indické Kalkatě. Ačkoliv není etnografickým popisem událostí, je založena z větší části na terénním výzkumu.

V první kapitole reflektuji proces své částečné enkulturace v terénu, zaměřím se nad způsobem, jimiž jsem do kulturní prostředí Bengálska postupně pronikal, jakož i nad obecným problémem porozumění Jinému. Druhá kapitola je věnována antropologickému pojetí rituálu. Shrnuje některá témata, která jsou na poli antropologie rituálu relevantní se zvláště tím zřetelím k prostředí Jižní Asie a nakonec krátce nastiňuji klíčové koncepty Alfreda Gella, jako je sekundární jednání (secondary agency), technologie okouzlení (technology of enchantment) nebo rozšířená mysl (extended mind) se zaměřením na způsob, oživovali zpodobení božstev. Třetí kapitola je krátkým úvodem do tradice uctívání bohyní v Bengálsku se zaměřením na mytologický text Déví-máhátmja a bengálské převedení eposu Rámájana, jehož autor do vyprávění Durgápúdz uzařadil. Čtvrtou kapitolou se vracím ke svému prvnímu terénnímu výzkumu Durgápúdz i v říjnu 2001 a s pomocí konceptu „omezené“ a „rozšířené“ rituální techniky Marca Augého odhaluji, jak se Durgápúdz jako rozšířená rituální technika protínala s rituálním vymítáním teroru. Pátá kapitola je detailní studií užité rostliny a jejích částí v Durgápúdz se zaměřením na jejich znakovost.